

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

65 metai

2022 m. kovo 28 d.

Turinys

IV Pranešimai

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas

2022/C 138/01	Paskutiniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo <i>Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</i> skelbiami leidiniai	1
	Teisingumo Teismas	
2022/C 138/02	Teisingumo Teismo sprendimas 2022 m. vasario 1 d. dėl oficialiųjų švenčių ir Teismo atostogų . . .	2
	Bendrasis Teismas	
2022/C 138/03	Bendrojo teismo sprendimas 2022 m. vasario 9 d. dėl Teismo atostogų	3

V Nuomonės

TEISINĖS PROCEDŪROS

Teisingumo Teismas

2022/C 138/04	Byla C-191/21: 2022 m. vasario 10 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis byloje (<i>Cour administrative d'appel de Lyon</i> (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance / Les Anges d'Eux SARL, Echo 5 SARL, Cletimmo SAS</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis – Bendra pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistema – Direktyva 2006/112/EB – 392 straipsnis – Maržos apmokestinimo schema – Taikymo sritis – Perpardavimo tikslais įsigytų pastatų ir žemės statybai tiekimas – Apmokestinamasis asmuo, kuris pastatų įsigijimo metu neturėjo teisės į atskaitą – PVM apmokestinamas perpardavimas – Sąvoka „žemė statybai“)	4
---------------	---	---

2022/C 138/05	Byla C-460/21: 2022 m. vasario 7 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) nutartis byloje (<i>Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)</i> (Portugalija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Vapo Atlantic SA / Autoridade Tributária e Aduaneira</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis – Akcizai – Direktyva 2008/118/EB – 1 straipsnio 2 dalis – Apmokestinimas kitais netiesioginiais mokesčiais specialiais tikslais – „Specialūs tikslai“ – Sąvoka – Valstybės įmonės, pagal koncesijos sutartį eksploatuojančios valstybinės reikšmės kelių tinklą, finansavimas – Eismo įvykių mažinimo ir aplinkos tvarumo tikslai – Vien su biudžetu susijęs tikslas – Atsisakymas grąžinti mokesčius, grindžiamas nepagrįstus praturtėjimu – Sąlygos)	5
2022/C 138/06	Byla C-745/21: 2021 m. gruodžio 2 d. <i>Rechtbank den Haag, zittingsplaats Zwolle</i> (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>L.G./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</i>	5
2022/C 138/07	Byla C-760/21: 2021 m. gruodžio 10 d. <i>Verwaltungsgericht Wien</i> (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Kwizda Pharma GmbH</i>	6
2022/C 138/08	Byla C-765/21: 2021 m. gruodžio 13 d. <i>Tribunale ordinario di Padova</i> (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>D. M. / Azienda Ospedale-Università di Padova</i>	8
2022/C 138/09	Byla C-768/21: 2021 m. gruodžio 14 d. <i>Verwaltungsgericht Wiesbaden</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>TR / Land Hessen</i>	9
2022/C 138/10	Byla C-770/21: 2021 m. gruodžio 13 d. <i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje „ <i>OGI-Food Trade Lebensmittelvertrieb</i> “ GmbH / <i>Direktor na Teritorialna Direksia „Mitnitsa Plovdiv“ pri Agentsia „Mitnitsi“</i>	10
2022/C 138/11	Byla C-773/21 P: 2021 m. gruodžio 9 d. AV, AW pateiktas apeliacinis skundas dėl 2021 m. spalio 6 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) priimto sprendimo byloje <i>T-43/20 AV ir AW / Parlamentas</i>	12
2022/C 138/12	Byla C-776/21: 2021 m. gruodžio 15 d. <i>Amtsgericht Düsseldorf</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>EV / Alltours Flugreisen GmbH</i>	13
2022/C 138/13	Byla C-797/21: 2021 m. gruodžio 15 d. <i>Sofiyiski rayonen sad</i> (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Y. YA / K. P.</i>	13
2022/C 138/14	Byla C-805/21: 2021 m. gruodžio 20 d. <i>Spetsializiran nakazatelen sad</i> (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš <i>ZhU ir RD</i>	14
2022/C 138/15	Byla C-806/21: 2021 m. gruodžio 21 d. <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš <i>TF</i>	14
2022/C 138/16	Byla C-809/21: 2021 m. gruodžio 21 d. <i>Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem</i> (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Nokia Solutions and Networks Oy / Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven</i>	15
2022/C 138/17	Byla C-820/21: 2021 m. gruodžio 28 d. <i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje „ <i>Vinal</i> “ AD / <i>Direktor na Agentsia „Mitnitsi“</i>	15
2022/C 138/18	Byla C-829/21: 2021 m. gruodžio 24 d. <i>Hessischer Verwaltungsgerichtshof</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>TE, RU, pagal įstatymą atstovaujama TE / Stadt Frankfurt am Main</i>	16
2022/C 138/19	Byla C-833/21: 2021 m. gruodžio 31 d. <i>Audiencia Nacional</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Endesa Generación S.A.U / Tribunal Económico Administrativo Central</i>	17
2022/C 138/20	Byla C-16/22: 2022 m. sausio 6 d. <i>Oberlandesgerichts Graz</i> (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Staatsanwaltschaft Graz / MS</i>	17

2022/C 138/21	Byla C-30/22: 2022 m. sausio 12 d. <i>Administrativen sad – Veliko Tarnovo</i> (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>DV / Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelni institut – Veliko Tarnovo</i>	18
2022/C 138/22	Byla C-33/22: 2022 m. sausio 14 d. <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Österreichische Datenschutzbehörde</i>	19
2022/C 138/23	Byla C-75/22: 2022 m. vasario 4 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Europos Komisija / Čekijos Respublika</i> . .	19
2022/C 138/24	Byla C-82/22 P: 2022 m. vasario 7 d. Jean-François Jalkh pateiktas apeliacinis skundas dėl 2021 m. gruodžio 1 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje <i>T-230/21 Jalkh / Parlamentas</i>	21
Bendrasis Teismas		
2022/C 138/25	Byla T-13/22: 2022 m. sausio 3 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Loutsou / EUIPO (POLIS LOUTRON)</i> . .	22
2022/C 138/26	Byla T-24/22: 2022 m. sausio 14 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Bensoussan / EUIPO – Lulu's Fashion Lounge (LOULOU STUDIO)</i>	23
2022/C 138/27	Byla T-36/22: 2022 m. sausio 19 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Romedor Pharma / EUIPO – Perfect Care Distribution (PERFECT FARMA CERVIRON)</i>	23
2022/C 138/28	Byla T-37/22: 2022 m. sausio 19 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Romedor Pharma / EUIPO – Perfect Care Distribution (Cerviron)</i>	24
2022/C 138/29	Byla T-38/22: 2022 m. sausio 20 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Romedor Pharma / EUIPO – Perfect Care Distribution (CERVIRON Perfect Care)</i>	25
2022/C 138/30	Byla T-39/22: 2022 m. sausio 19 d. pareikštas ieškinys byloje <i>OA / Parlamentas</i>	25
2022/C 138/31	Byla T-49/22: 2022 m. sausio 27 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Rumunija / Komisija</i>	26
2022/C 138/32	Byla T-58/22: 2022 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Labaš / EUIPO (FRESH)</i>	28
2022/C 138/33	Byla T-67/22: 2022 m. vasario 1 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Guma Holdings / EUIPO – X-Trade Brokers Dom Maklerski (XTRADE)</i>	28
2022/C 138/34	Byla T-70/22: 2022 m. vasario 3 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Novasol / ECHA</i>	29
2022/C 138/35	Byla T-74/22: 2022 m. vasario 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Siemens / Parlamentas</i>	30
2022/C 138/36	Byla T-77/22: 2022 m. vasario 9 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Asesores Comunitarios / Komisija</i>	31
2022/C 138/37	Byla T-80/22: 2022 m. vasario 14 d. pareikštas ieškinys byloje <i>OF / Komisija</i>	32

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS SĄJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS

**Paskutiniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* skelbiami
leidiniai**

(2022/C 138/01)

Paskutinis leidinys

OL C 128, 2022 3 21

Skelbti leidiniai

OL C 119, 2022 3 14

OL C 109, 2022 3 7

OL C 95, 2022 2 28

OL C 84, 2022 2 21

OL C 73, 2022 2 14

OL C 64, 2022 2 7

Šiuos tekstus galite rasti

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TEISINGUMO TEISMAS

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

2022 m. vasario 1 d.

dėl oficialiųjų švenčių ir Teismo atostogų

(2022/C 138/02)

TEISINGUMO TEISMAS

atsižvelgdamas į Procedūros reglamento 24 straipsnio 2, 4 ir 6 dalis,

kadangi taikant šią nuostatą reikia sudaryti oficialiųjų švenčių sąrašą ir nustatyti Teismo atostogų laikotarpius,

PRIIMA ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pagal Procedūros reglamento 24 straipsnio 4 ir 6 dalis sudaromas toks oficialiųjų švenčių sąrašas:

- Naujieji metai,
- Velykų pirmadienis,
- gegužės 1 d.,
- gegužės 9 d.,
- Šeštinės,
- Sekminių pirmadienis,
- birželio 23 d.,
- rugpjūčio 15 d.,
- lapkričio 1 d.,
- gruodžio 25 d.,
- gruodžio 26 d.

2 straipsnis

Nuo 2022 m. lapkričio 1 d. iki 2023 m. spalio 31 d. pagal Procedūros reglamento 24 straipsnio 2 ir 6 dalis nustatomi tokie Teismo atostogų laikotarpiai:

- 2022 m. Kalėdos: nuo 2022 m. gruodžio 19 d., pirmadienio, iki 2023 m. sausio 8 d., sekmadienio,
- 2023 m. Velykos: nuo 2023 m. balandžio 3 d., pirmadienio, iki 2023 m. balandžio 16 d., sekmadienio,
- 2023 m. vasara: nuo 2023 m. liepos 16 d., sekmadienio, iki 2023 m. rugpjūčio 31 d., ketvirtadienio.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Liuksemburge 2022 m. vasario 1 d.

Kancleris

A. CALOT ESCOBAR

Pirmininkas

K. LENAERTS

BENDRASIS TEISMAS

BENDROJO TEISMO SPRENDIMAS

2022 m. vasario 9 d.

dėl Teismo atostogų

(2022/C 138/03)

BENDRASIS TEISMAS,

atsižvelgdamas į Procedūros reglamento 41 straipsnio 2 dalį,

NUSPRENDŽIA:

1 straipsnis

Nuo 2022 m. rugsėjo 1 d. prasidedančiais teismo veiklos metais pagal Procedūros reglamento 41 straipsnio 2 ir 6 dalis nustatomi tokie Teismo atostogų laikotarpiai:

- 2022 m. Kalėdos: nuo 2021 m. gruodžio 19 d., pirmadienio, iki 2023 m. sausio 8 d., sekmadienio,
- 2023 m. Velykos: nuo 2023 m. balandžio 3 d., pirmadienio, iki 2023 m. balandžio 16 d., sekmadienio,
- 2023 m. vasara: nuo 2023 m. liepos 16 d., sekmadienio, iki 2023 m. rugpjūčio 31 d., ketvirtadienio.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Liuksemburge 2022 m. kovo 8 d.

Kancleris

E. COULON

Pirmininkas

M. VAN DER WOUDE

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2022 m. vasario 10 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis byloje (*Cour administrative d'appel de Lyon* (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance / Les Anges d'Eux SARL, Echo 5 SARL, Cletimmo SAS*

(Byla C-191/21) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis – Bendra pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistema – Direktyva 2006/112/EB – 392 straipsnis – Maržos apmokestinimo schema – Taikymo sritis – Perpardavimo tikslais įsigytų pastatų ir žemės statybai tiekimas – Apmokestinamasis asmuo, kuris pastatų įsigijimo metu neturėjo teisės į atskaitą – PVM apmokestinamas perpardavimas – Sąvoka „žemės statybai“)

(2022/C 138/04)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas*Cour administrative d'appel de Lyon***Šalys**Apeliantė: *Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance*Kitos apeliacinio proceso šalys: *Les Anges d'Eux SARL, Echo 5 SARL, Cletimmo SAS***Rezoliucinė dalis**

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 392 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama taikyti maržos apmokestinimo schemą žemės statybai tiekimo sandoriams, kai ši įsigyta užstatyta žemė nuo įsigijimo iki to momento, kai apmokestinamasis asmuo ją perpardavė, tapo žeme statybai, tačiau jis neužkerta kelio taikyti šios schemos žemės statybai tiekimo sandoriams, kai nuo šios žemės įsigijimo momento iki apmokestinamojo asmens įvykdyto perpardavimo momento jos savybės buvo pakeistos, pavyzdžiui, padalijus ją į sklypus.

⁽¹⁾ Gavimo data: 2021 3 25.

2022 m. vasario 7 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) nutartis byloje (Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Vapo Atlantic SA / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Byla C-460/21) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis – Akcizai – Direktyva 2008/118/EB – 1 straipsnio 2 dalis – Apmokestinimas kitais netiesioginiais mokesčiais specialiais tikslais – „Specialūs tikslai“ – Sąvoka – Valstybės įmonės, pagal koncesijos sutartį eksploatuojančios valstybinės reikšmės kelių tinklą, finansavimas – Eismo įvykių mažinimo ir aplinkos tvarumo tikslai – Vien su biudžetu susijęs tikslas – Atsisakymas grąžinti mokesčius, grindžiamas nepagrįstus praturtėjimu – Sąlygos)

(2022/C 138/05)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Šalys

Ieškovė: Vapo Atlantic SA

Atsakovė: Autoridade Tributária e Aduaneira

Rezoliucinė dalis

1. 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB, 1 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad mokesčiu, pajamos iš kurio paprastai skiriamos valstybės įmonei, pagal koncesijos sutartį eksploatuojančiai valstybinės reikšmės kelių tinklą, ir kurio struktūra nerodo jokio siekio atgrasyti nuo pagrindinių kelių transporto naudojamų degalų vartojimo, nesiekiamą „specialių tikslų“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
2. Sąjungos teisė turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nacionalinėms valdžios institucijoms draudžiama, pateisinant atsisakymą grąžinti netiesioginį Direktyvai 2008/118 prieštaraujantį mokestį, daryti prielaidą, kad šis mokestis buvo perkeltas tretiesiems asmenims, todėl apmokestinamasis asmuo nepagrįstai praturtėjo.

⁽¹⁾ Gavimo data: 2021 7 26.

2021 m. gruodžio 2 d. Rechtbank den Haag, zittingsplaats Zwolle (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje L.G./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Byla C-745/21)

(2022/C 138/06)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank den Haag, zittingsplaats Zwolle

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: L.G.

Atsakovas: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Sąjungos teisę draudžiama, nustatant už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingą valstybę narę, nacionalinės teisės normų pagrindu teikti savarankišką reikšmę vaiko, kurio prašytoja laukėsi pateikdama tą prašymą, interesams?
2. a) Ar pagal Dublino reglamento ⁽¹⁾ 16 straipsnio 1 dalį draudžiama šią nuostatą taikyti tuomet, kai kalbama apie prašytojos sutuoktinį, teisėtai gyvenantį valstybėje narėje, kuriai pateiktas prašymas?

b) Jei ne: ar prašytojos nėštumas pagrindė priklausomumą, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, nuo sutuoktinio, nuo kurio ji buvo nėsčia?
3. Jei pagal Sąjungos teisę nedraudžiama, nustatant už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingą valstybę narę, nacionalinių teisės normų pagrindu teikti savarankišką reikšmę negimusio vaiko interesams: ar tuomet Dublino reglamento 16 straipsnio 1 dalis gali būti taikoma ryšiui tarp negimusio vaiko ir jo tėvo, teisėtai gyvenančio valstybėje narėje, kuriai pateiktas prašymas?

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013, p. 31).

2021 m. gruodžio 10 d. *Verwaltungsgericht Wien* (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Kwizda Pharma GmbH*

(Byla C-760/21)

(2022/C 138/07)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Wien

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Kwizda Pharma GmbH

Institucija atsakovė: Landeshauptmann von Wien

Prejudiciniai klausimai

Verwaltungsgericht Wien pateikia šiuos Reglamento (ES) Nr. 609/2013 ⁽¹⁾ ir Direktyvos 2002/46/EB ⁽²⁾ aiškinimo klausimus:

- 1a. Ar, norint laikyti produktą specialiosios medicininės paskirties maisto produktu, būtina pateikti įrodymų, kad nurodomus su konkrečia liga ar sveikatos būkle susijusius rezultatus galima pasiekti vartojant jį išimtinai dėl šios ligos ar sveikatos būklės privalomos laikytis dietinės mitybos metu atsižvelgiant į šios ligos ar sveikatos būklės nulemtus mitybinius poreikius?
- 1b. Ar šiuo atžvilgiu mityba laikytina dietine mityba tik tuomet, kai asmuo pakeičia savo maitinimąsi taip, kad vartoja kitas arba papildomas maistines medžiagas, kurios organizmo įsisavinamos virškinimo būdu?
- 1c. Ar, norint laikyti produktą specialiosios medicininės paskirties maisto produktu, taip pat būtina, kad dėl sveikatos būklės ar ligos, kuriai produktas skirtas, pacientui reikėtų laikytis dietinės mitybos ir vartoti produkto sudėtyje esančias maistines medžiagas, kurių organizmas negali įsisavinti įprastos mitybos būdu?
- 1d. Ar specialiosios medicininės paskirties maisto produkto medicininis poveikis turi pasireikšti vien dėl to, kad į jo sudėtį įeina visos arba kai kurios iš šių įprastos mitybos būdu negalimų įsisavinti, tačiau paciento gyvybės funkcijoms palaikyti būtinų ar reikalingų maistinių medžiagų?

Neigiamai atsakius į šį klausimą: kokios turi būti produkto sudedamosios medžiagos tam, kad atitiktų specialiosios medicininės paskirties maisto produktui keliamus reikalavimus?

- 2a. Ar tuo atveju, jeigu produktas laikomas maisto papildu, jis negali būti laikomas specialiosios medicininės paskirties maisto produktu?
- 2b. Neigiamai atsakius į šį klausimą: kokiais kriterijais remiantis nustatoma, kad tam tikras maisto papildas negali būti laikomas specialiosios medicininės paskirties maisto produktu?
- 2c. Ar „dietinė mityba“, kaip ji suprantama pagal Reglamento (ES) Nr. 609/2013 2 straipsnio 2 dalies g punktą, taip pat gali būti tik „maisto papildų“, kaip jie suprantami pagal Direktyvą 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo, vartojimas?
- 2d. Ar maisto produktas tampa specialiosios medicininės paskirties maisto produktu jau tuomet, kai į jo sudėtį įeina maistinės medžiagos, kurios gali būti įsisavinamos ir vartojant maisto papildus ar kitus maisto produktus, tačiau kurios buvo suderintos atsižvelgiant į tam tikrą susirgimą arba tam tikrą sveikatos būklę?
3. Pagal kokius kriterijus galima atskirti vaistą nuo specialiosios medicininės paskirties maisto produkto arba ar būtina juos atskirti?
4. Ar Reglamento (ES) Nr. 609/2013 2 straipsnio 2 dalies g punkto reikalavimas, kad sudedamųjų medžiagų, kurios yra reikšmingos norint laikyti produktą specialiosios medicininės paskirties maisto produktu, poveikis turi pasireikšti taikant dietinę mitybą, kurios neįmanoma pasiekti tik keičiant įprastą racioną, turi būti aiškinamas taip, kad pacientas, dėl kurio ligos ar sveikatos būklės specialiosios medicininės paskirties maisto produktas pateikiamas į rinką, negali pakankamai patenkinti savo mitybos poreikių vartodamas visuotinai prieinamus maisto produktus?
- 5a. Ar Reglamento (ES) Nr. 609/2013 2 straipsnio 2 dalies g punkto frazė „kurių neįmanoma patenkinti tik keičiant įprastą racioną“ yra santykinio pobūdžio, t. y. darytina prielaida, kad šis reikalavimas įvykdytas ir tuo atveju, kai atsižvelgiant į atitinkamą ligą ar sveikatos būklę būtina maistinių medžiagų įsisavinimą vartojant visuotinai prieinamus maisto produktus (visų pirma maisto papildus) galima pasiekti tik su ypatingomis sąnaudomis?
- 5b. Teigiamai atsakius į šį klausimą: kokiais kriterijais reikia vadovautis nustatant, ar visuotinai prieinamų maisto produktų įsisavinimo sąlygotos sąnaudos atitinka Reglamento (ES) Nr. 609/2013 2 straipsnio 2 dalies g punkto reikalavimą „kurių neįmanoma patenkinti tik keičiant įprastą racioną“? Ar, be kita ko, šis reikalavimas laikytinas įvykdytu jau tuomet, kai pacientas būtų priverstas atskirai vartoti kelis visuotinai prieinamus maisto papildus?
- 6a. Ką reiškia maistinės medžiagos sąvoka, kaip ji suprantama pagal Reglamento (ES) Nr. 609/2013 2 straipsnio 2 dalies g punktą?
- 6b. Pagal kokius kriterijus nustatoma, ar tam tikra produkto sudedamoji medžiaga laikytina maistine medžiaga, kaip ji suprantama pagal Reglamento (ES) Nr. 609/2013 2 straipsnio 2 dalies g punktą?
- 7a. Ar Reglamento (ES) Nr. 609/2013 2 straipsnio 2 dalies g punkto reikalavimas „vartojami prižiūrint medikams“ yra įvykdytas jau tuomet, kai šis produktas parduodamas vaistinėje be gydytojo recepto?
- 7b. Kokiais kriterijais reikia vadovautis nustatant, ar tam tikras produktas atitinka vartojimo prižiūrint medikams reikalavimą, kaip jis suprantamas pagal Reglamento (ES) Nr. 609/2013 2 straipsnio 2 dalies g punktą?
- 7c. Ką lemia tai, kad konkrečiu atveju ar bendrai šis vartojimo prižiūrint medikams reikalavimas, kaip jis suprantamas pagal Reglamento (ES) Nr. 609/2013 2 straipsnio 2 dalies g punktą, nėra įvykdytas?
- 8a. Ar produktas gali būti laikomas specialiosios medicininės paskirties maisto produktu tik tuomet, kai be medikų priežiūros jis NEGALI būti vartojamas?

8b. Teigiamai atsakius į šį klausimą: pagal kokius kriterijus nustatoma, ar produktas gali būti vartojamas ir medikams neprižiūrint?

- (¹) 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 609/2013 dėl kūdikiams ir mažiems vaikams skirtų maisto produktų, specialiosios medicininės paskirties maisto produktų ir viso paros raciono pakaitalų svariui kontroliuoti ir kuriuo panaikinami Tarybos direktyva 92/52/EEB, Komisijos direktyvos 96/8/EB, 1999/21/EB, 2006/125/EB ir 2006/141/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/39/EB ir Komisijos reglamentai (EB) Nr. 41/2009 ir (EB) Nr. 953/2009 (OL L 181, 2013, p. 35).
- (²) 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo (OL L 183, 2002, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 490).

2021 m. gruodžio 13 d. Tribunale ordinario di Padova (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje D. M. / Azienda Ospedale-Università di Padova

(Byla C-765/21)

(2022/C 138/08)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale ordinario di Padova

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: D. M.

Atsakovė: Azienda Ospedale-Università di Padova

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Reglamento (EB) Nr. 507/2006 (¹) 4 straipsnį Komisijos sąlyginiai leidimai dėl šiuo metu rinkoje esančių skiepų, išduoti remiantis palankia EMA nuomone, gali būti laikomi vis dar galiojantys, atsižvelgiant į tai, kad ne vienoje valstybėje narėje (pavyzdžiui, Italijoje AIFA (Italijos vaistų agentūra) patvirtino gydymo metodą monokloniniais ir (ar) antivirusiniais antikūnais) buvo patvirtinti veiksmingi alternatyvūs COVID SARS 2 gydymo būdai, kurie, pareiškėjos nuomone, yra mažiau pavojingi asmens sveikatai, taip pat atsižvelgiant į Chartijos 3 ir 35 straipsnius?
2. Ar siekiant paskiepyti sveikatos priežiūros specialistus, kurie pagal valstybės narės teisės aktus privalo pasiskiepyti, galima naudoti skiepus, Komisijos patvirtintus išduodant sąlyginį leidimą pagal Reglamentą (EB) Nr. 507/2006, net tuo atveju, kai atitinkami sveikatos priežiūros specialistai jau buvo užsikrėtę ir įgijo imunitetą natūraliu būdu, todėl gali prašyti, kad jiems nebūtų taikoma pareiga pasiskiepyti?
3. Ar siekiant paskiepyti sveikatos priežiūros specialistus, kurie pagal valstybės narės teisės aktus privalo pasiskiepyti, galima naudoti skiepus, Komisijos patvirtintus išduodant sąlyginį leidimą pagal Reglamentą (EB) Nr. 507/2006, neatliekant jokios procedūros atsargumo tikslais, ar, atsižvelgiant į tai, kad leidimas yra sąlyginis, minėti sveikatos priežiūros specialistai gali prieštarauti skiepijimui bent tol, kol kompetentinga sveikatos priežiūros institucija konkrečiai ir pagrįstai patvirtins, pirma, kad dėl to nebus kontraindikacijų, ir, antra, kad iš jų gaunama nauda bus didesnė už naudą, gaunamą iš kitų šiandien prieinamų vaistų? Ar tokiu atveju kompetentingos sveikatos priežiūros institucijos turi imtis veiksmų pagal Chartijos 41 straipsnį?
4. Ar sveikatos priežiūros specialistus, kurie pagal valstybės narės teisės aktus privalo pasiskiepyti, bet šios pareigos nesilaiko, kai naudojamas skiepas, Komisijos patvirtintas išduodant sąlyginį leidimą, galima automatiškai nušalinti nuo darbo nemokant darbo užmokesčio, ar pagal pagrindinį proporcingumo principą turi būti numatytas laipsniškas sankcijų taikymas?
5. Ar, kai pagal nacionalinę teisę leidžiama taikyti *dépeçage* formą, įvertinus galimybę skirti darbuotojui kitas užduotis, turi būti atsižvelgiama į teisę būti išklausytam pagal Chartijos 41 straipsnį ir, jei to nebuvo padaryta, asmuo turi turėti teisę į žalos atlyginimą?

6. Ar, atsižvelgiant į Reglamento (ES) 2021/953 ⁽²⁾ nuostatas, kuriomis draudžiama bet kokia asmenų, kurie pasiskiepijo, ir asmenų, kurie nenorėjo arba dėl medicininių priežasčių negalėjo pasiskiepyti, diskriminacija, yra teisėtos nacionalinės nuostatos, kaip antai Dekreto įstatymo Nr. 44/2021 4 straipsnio 11 dalis, pagal kurią sveikatos priežiūros specialistams, kurie buvo atleisti nuo pareigos pasiskiepyti, leidžiama vykdyti veiklą turint kontaktą su pacientu, jei jie laikosi galiojančiuose teisės aktuose nustatytų saugumo priemonių, o sveikatos priežiūros specialistas, kuris, kaip antai pareiškėja, po užsikrėtimo įgijęs imunitetą natūraliu būdu, nenori pasiskiepyti, kol nebus atlikti išsamūs medicininiai tyrimai, yra automatiškai nušalinamas nuo bet kokios profesinės veiklos nemokant darbo užmokesčio?
7. Ar suderinami su Reglamentu (ES) 2021/953 ir jame nurodytais proporcingumo ir nediskriminavimo principais valstybės narės teisės aktai, kuriais visiems sveikatos priežiūros specialistams nustatomas privalomas skiepėjimas nuo Covid skiepu, dėl kurio išduotas Komisijos sąlyginis leidimas, net jei atitinkami sveikatos priežiūros specialistai yra atvykę iš kitos valstybės narės ir yra Italijoje siekdami pasinaudoti laisve teikti paslaugas ir įsisteigimo laisve?

- ⁽¹⁾ 2006 m. kovo 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 507/2006 dėl sąlyginių leidimų prekiauti žmonėms skirtais vaistais, kuriems taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 726/2004 (OL L 92, 2006, p. 6).
- ⁽²⁾ 2021 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/953 dėl sąveikiųjų COVID 19 skiepėjimo, tyrimo ir persirgimo pažymėjimų (ES skaitmeninio COVID pažymėjimo) išdavimo, tikrinimo ir pripažinimo sistemos, kuria siekiama sudaryti palankesnes sąlygas asmenims laisvai judėti COVID 19 pandemijos metu (OL L 211, 2021, p. 1).

**2021 m. gruodžio 14 d. *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje TR / Land Hessen**

(Byla C-768/21)

(2022/C 138/09)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: TR

Atsakovė: Land Hessen

Prejudicinis klausimas

Ar Reglamento (ES) 2016/679 ⁽¹⁾ 57 straipsnio 1 dalies a ir f punktai bei 58 straipsnio 2 dalies a–j punktai, siejami su 77 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinami taip, kad tuo atveju, jeigu priežiūros institucija konstatuoja, kad tvarkant duomenis buvo pažeistos duomenų subjekto teisės, ji visuomet privalo imtis veiksmų pagal BDAR 58 straipsnio 2 dalį?

- ⁽¹⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas – BDAR; OL L 119, 2016, p. 1).

2021 m. gruodžio 13 d. Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje „OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb“ GmbH / Direktor na Teritorialna Direktsia „Mitnitsa Plovdiv“ pri Agentsia „Mitnitsi“

(Byla C-770/21)

(2022/C 138/10)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Administrativen sad Sofia-grad

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: „OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb“ GmbH

Atsakovas: Direktor na Teritorialna Direktsia „Mitnitsa Plovdiv“ pri Agentsia „Mitnitsi“

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, atsižvelgiant į 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013⁽¹⁾, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, 70 straipsnio 1 dalį, taikomą kartu su Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 2017/891⁽²⁾, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013 papildomas nuostatomis dėl vaisių bei daržovių sektorių, 75 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa ir 75 straipsnio 6 dalimi, vertinant Kodekso 70 straipsnio 3 dalies d punkto sąlygą, kad „pirkėjas ir pardavėjas nėra susiję“, kiek tai susiję su prekių sandorio vertės taikymu muitinės tikslais, konkrečios muitinės deklaracijos dėl daržovių importo kontekste laikytini svarbiais:
 - informacija apie šalių, susijusių su prekių importu ir tų pačių prekių pardavimu pirmajame apyvartos lygmenyje Sąjungoje, teisinius santykius, t. y. informacija apie ilgalaikį ir pasikartojantį tos pačios rūšies didelės vertės prekių tiekimą dideliais kiekiais, kuri neleidžia daryti išvados, kad santykiai buvo atsitiktiniai konkretaus vertinamo importo atveju,
 - informacija apie sąskaitas faktūras, išrašytas už tiekiamas prekes, jų apmokėjimą, sąskaitų faktūrų registravimą importuotojo buhalterinėje apskaitoje ir PVM apskaitoje arba apie teisę į atskaitą, kuria pasinaudota konkretaus importo atveju,
 - tai, kad deklaruota konkretaus vertinamo importo sandorio vertė yra gerokai didesnė už fiksuotąją importo vertę, kurią Komisija nustatė tai pačiai prekei importo muitų taikymo daržovių sektoriuje tikslais, o ta pati prekė Sąjungoje parduodama nuostolingai,
 - tai, kad importuotojas nepateikė nei muitinės reikalaujamos su konkrečiu importu susijusios komercinės sutarties, nei dokumento, susijusio su kitais susitariančiųjų šalių teisiniais santykiais?

Jei nurodytos aplinkybės yra svarbios, ar jos leidžia importuojantį ir eksportuojantį prekybininką arba importuotoją ir pirkėją pirmajame apyvartos Sąjungoje lygmenyje priskirti „juridiškai pripažintiems verslo partneriams“ arba susijusiems asmenims, kaip apibrėžta 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 2015/2447⁽³⁾, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės, 127 straipsnio 1 dalies b punkte ir 142 straipsnio 4 dalies b punkte?

Jei pirmiau nurodytų aplinkybių, nors ir svarbių, nepakanka, kad prekybininkai būtų laikomi susijusiais asmenimis, tuomet ar atliekant Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 2017/891 75 straipsnio 6 dalyje numatytą patikrą reikia įvertinti, ar prekybininkų ryšiai turėjo įtakos nustatant didesnę konkrečių importuojamų prekių kainą, siekiant užkirsti kelią muitų vengimui ir Sąjungos biudžeto mokestinių pajamų praradimui, taip pat atsižvelgiant į vėlesnį nuostolingą pardavimą pirmajame apyvartos Sąjungoje lygmenyje?

2. Ar remiantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio 1 dalimi ir 41 straipsnio 2 dalies c punktu, aiškinamais atsižvelgiant į importuotojo teisę pateikti skundą pagal 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, 44 straipsnio 1 dalį, į Muitinės kodekso 29 straipsnyje ir 22 straipsnio 7 dalyje įtvirtintą muitinės pareigą nurodyti sprendimo motyvus, į bylos aplinkybes, taip pat į tai, kad pirmosios instancijos teismas, nagrinėdamas skundą dėl sprendimo, privalo savo iniciatyva patikrinti jo teisėtumą, taip pat skunde nenurodytu pagrindu, rinkti naujus įrodymus ir skirti ekspertus, darytina išvada, kad:
- 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, 70 straipsnio 3 dalies d punkte nurodyto reikalavimo, kad „pirkėjas ir pardavėjas [nebūtų] susiję arba jų ryšys [neturėtų] įtakos kainai“, laikymasis gali būti pirmą kartą tikrinamas nagrinėjant bylą teisme, ar muitinė šį klausimą turi įvertinti jau ginčijamo sprendimo motyvuose,
 - jeigu importuotojas turėjo procesinę galimybę, tačiau aiškiai nenurodė, kad importuojamų prekių vertę nustatys taikydamas dedukcinį metodą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, 74 straipsnio 2 dalies c punktą, dėl aiškiai nurodyto šios vertės nustatymo naikinamojo termino Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 2017/891, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013 papildomas nuostatomis dėl vaisių bei daržovių sektorių, 75 straipsnio 5 ir 6 dalimis prieštarautų tai, kad ši vertė pirmą kartą būtų nustatyta teisme nagrinėjant skundą dėl sprendimo, be kita ko, siekiant atsižvelgti į importuotojo prieštaravimus, grindžiamus tuo, kad prekių pardavimo kaina Sąjungoje yra artima deklaruotai sandorio vertei?
3. Ar remiantis Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 2017/891, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013 papildomas nuostatomis dėl vaisių bei daržovių sektorių, 75 straipsnio 5 dalies ketvirta pastraipa, kurioje nustatyta, kad „importuotojas <...> pateikia visus atitinkamam muitiniam tikrinimui atlikti reikalingus dokumentus, susijusius su kiekvieno atitinkamos partijos produkto pardavimu ir realizavimu“, atsižvelgiant į 2020 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo BV (C-160/18, EU:C:2020:190) rezoliucinės dalies 1 punkte pateiktą išaiškinimą, siekiant įrodyti deklaruotą sandorio vertę pagal Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnio 1 dalį nagrinėjamos bylos aplinkybėmis, galima teigti, kad:
- muitinė, o skundo atveju – teismas privalo atsižvelgti į aplinkybę, kad importuotas produktas (daržovės) Sąjungoje parduodamas nuostolingai, kaip į rimtą įrodymą, kad deklaruota importo kaina padidinta dirbtinai, taip pat turint omenyje įtakos deklaruotai sandorio vertei turėjusių asmenų sąsajų vertinimą, be kita ko, siekiant užkirsti kelią muitų vengimui ir mokesčių slėpimui,
 - importuotojas turi pateikti sutartį ar kitą lygiavertį dokumentą, įrodantį kainą, kuri turi būti sumokėta už prekes, kai jos parduodamos eksportui į Sąjungos muitų teritoriją, o gal pakanka įrodymo, kad importuojant prekes sumokėta jų deklaruota vertė, arba
 - importuotojas, importuodamas daržoves, privalo pateikti tik Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 2017/891 75 straipsnio 5 dalies ketvirtoje pastraipoje aiškiai nurodytus dokumentus, kuriais įrodoma deklaruota sandorio vertė, todėl aplinkybės, susijusios su tų pačių prekių nuostolingumu pardavimu Sąjungoje, nėra svarbios atliekant vertinimą pagal to reglamento 75 straipsnio 6 dalį dėl sandorio vertės nepripažinimo ir importo muito nustatymo?
4. Ar remiantis Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 2017/891, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013 papildomas nuostatomis dėl vaisių bei daržovių sektorių, 75 straipsnio 5 ir 6 dalimis ir 2016 m. birželio 16 d. Sprendime *EURO 2004. Hungary* (C-291/15, EU:C:2016:455) pateiktu išaiškinimu, atsižvelgiant į pagrindinėje byloje nagrinėjamas aplinkybes, galima daryti išvadą, kad daržoves importuojant iš trečiųjų šalių muitinė vertė neturi būti nustatoma remiantis deklaruota sandorio verte, kai:
- deklaruota sandorio vertė yra gerokai didesnė už standartinę importo vertę, kurią Komisija nustatė toms pačioms prekėms tikslu taikyti importo muitus daržovių sektoriuje,

- muitinė neginčija arba kitaip neabejoja sąskaitos faktūros ir prekių kainos sumokėjimo įrodymo, pateiktų kaip faktiškai sumokėtos importo kainos įrodymai, autentiškumu,
- muitinei paprašius importuotojas nepateikė: sutarties ar kito lygiaverčio dokumento, patvirtinančio kainą, kuri bus mokama už prekes, parduodamas eksportui į Sąjungos muitų teritoriją, įskaitant papildomus įrodymus apie prekių ekonominius elementus, pateisinančius didesnę vertę, kai jos perkamos iš eksportuotojo, [pavyzdžiui] kai perkami ekologiški produktas arba ypatingos kokybės konkreti daržovių partija?

(¹) OL L 269, 2013, p. 1.

(²) 2017 m. kovo 13 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2017/891, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013 papildomas nuostatomis dėl vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektorių, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 papildomas nuostatomis dėl tuose sektoriuose taikytinų nuobaudų ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 543/2011 (OL L 138, 2017, p. 4).

(³) OL L 343, 2015, p. 558.

**2021 m. gruodžio 9 d. AV, AW pateiktas apeliacinis skundas dėl 2021 m. spalio 6 d. Bendrojo Teismo
(aštuntoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-43/20 AV ir AW / Parlamentas**

(Byla C-773/21 P)

(2022/C 138/11)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantai: AV, AW, atstovaujami *avocat* J. Martins

Kita proceso šalis: Europos Parlamentas

Apeliantų reikalavimai

- pripažinti apeliacinį skundą priimtinu ir pagrįstu,
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
- išspręsti bylą iš esmės patenkinant apeliantų pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus, įskaitant reikalavimą priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas, arba, jei tai nebūtų padaryta,
- grąžinti bylą Bendrajam Teismui sprendimui priimti,
- priteisti iš Europos Parlamento visas bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijoje išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

- Teisės į gynybą pažeidimas ir pareigos motyvuoti nesilaikymas,
- klaidingas faktinių aplinkybių įvertinimas ir tam tikrų įrodymų iškraipymas, dėl ko Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą vertindamas faktus,
- teisės klaida aiškinant taikytinus teisės aktus.

2021 m. gruodžio 15 d. *Amtsgericht Düsseldorf* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *EV / Alltours Flugreisen GmbH*

(Byla C-776/21)

(2022/C 138/12)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Amtsgericht Düsseldorf

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: EV

Atsakovė: *Alltours Flugreisen GmbH*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tam, kad būtų laikoma, jog kelionės tikslo vietoje susiklostė neišvengiamos ir nepaprastos aplinkybės, kaip tai suprantama pagal 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2302⁽¹⁾ dėl kelionės paslaugų paketų ir susijusių kelionės paslaugų rinkinių, kuria iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2011/83/ES bei panaikinama Tarybos direktyva 90/314/EEB (ES) (toliau – Direktyva dėl kelionės paslaugų paketų), 12 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį, pakanka, kad apsaugai nuo užkrečiamųjų ligų įsteigta kompetentinga nacionalinė institucija būtų priskyrusi kelionės tikslo šalį rizikos zonai, o gimtosios šalies priskyrimo rizikos zonai kriterijai tuo metu netenkinami?
2. Ar keliautojas kelionės paslaugų paketo sutarties nutraukimo, kaip tai suprantama pagal Direktyvos dėl kelionės paslaugų paketų 12 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį, momentu turi galėti nuspėti, kad kelionės tikslo vietoje ar visiškai greta išvykimo dieną arba kelionės momentu bus padarytas didelis neigiamas poveikis?
3. Ar sutartis turi būti nutraukiama prieš pat kelionę, ar ji gali būti nutraukiama bet kuriuo momentu nuo kelionės užsakymo dienos iki kelionės pradžios bent tuo atveju, jei sutarties nutraukimo momentu buvo tam tikros informacijos, neleidžiančios atmesti nepaprastųjų aplinkybių galimybės?

⁽¹⁾ OL L 326, 2015, p. 1.

2021 m. gruodžio 15 d. *Sofiyski rayonen sad* (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Y. YA / K. P.*

(Byla C-797/21)

(2022/C 138/13)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sofiyski rayonen sad

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Y. YA.

Atsakovė: K. P.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar ESS 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad tuo atveju, kai pažeidžiamas teismų nepriklausomumas, piliečiams nesukuriamos veiksmingos teisių gynimo priemonės, būtinos užtikrinant veiksmingą teisminę apsaugą, jeigu vienoje iš Europos Sąjungos valstybių narių leidžiama teisėjus, jiems sutikus, neribotam laikui deleguoti į aukštesnės instancijos teismą nuo kitų valstybės institucijų nepriklausančios teismus administruojančios institucijos sprendimu, kai yra numatytos sąlygos sprendimui dėl delegavimo sustabdymo priimti bei teisių gynimo priemonė, kuri vykstant procesui vis dėlto neturi atidedamojo poveikio, ir kokiais kriterijais remiantis reikėtų konkrečiai įvertinti, ar leidžiama deleguoti teisėją neribotam laikui?

2. Ar atsakymas į pirmąjį klausimą būtų kitoks, jeigu įstatyme yra numatytos objektyvios sąlygos, kada gali būti priimamas sprendimas sustabdyti delegavimą, ir teismas gali jas peržiūrėti, tačiau deleguojamų teisėjų atrankos sąlygų, kurias galėtų peržiūrėti teismas, nėra numatyta?
3. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta, kad teisėjus tokiomis sąlygomis leidžiama deleguoti, kai laikomasi objektyvių taisyklių: ar vertinant, kiek nacionalinės nuostatos pažeidžia ESS 19 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje numatytą pakankamų teisių gynimo priemonių reikalavimą, reikia atsižvelgti ne tik į įstatyme nustatytus kriterijus, bet ir į tai, kaip kompetentingos administracinės ir teisminės institucijos juos taiko?
4. Ar Komisijos sprendimas 2006/929/EB turi būti aiškinamas taip, kad atsakymas į pirmiau pateiktus tris klausimus būtų kitoks, jeigu būtų nustatyta nacionalinė delegavimo praktika, grindžiama panašiomis į šiuo metu galiojančias taisyklėmis, ir dėl to kiltų prieštaravimų pagal minėtų sprendimu nustatytą bendradarbiavimo ir patikrinimo mechanizmą?
5. Jeigu bus pripažinta, kad nacionalinės teisėjų delegavimo nuostatos gali pažeisti pareigą numatyti teisių gynimo priemonės, būtinas užtikrinant veiksmingą teisminę apsaugą pagal ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, ar šią nuostatą tokiu atveju reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiama aukštesnės instancijos teismui, kurio sudėtyje buvo ir deleguotas teisėjas, duoti nurodymus nacionaliniam teismui ir kokiomis sąlygomis taip yra? Visų pirma, ar procedūrinių trūkumų turi nurodymai, kurie nesusiję su teismo ginčo esme, bet reikalauja imtis tam tikrų procesinių veiksmų?

**2021 m. gruodžio 20 d. Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš ZhU ir RD**

(Byla C-805/21)

(2022/C 138/14)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Spetsializiran nakazatelen sad

Šalys pagrindinėje baudžiamojoje byloje

ZhU ir RD

Prejudicinis klausimas

Ar su Direktyvos 2014/42 ⁽¹⁾ 2 straipsnio 3 punktu arba prireikus su Pamatinio sprendimo 2005/212 1 straipsnio trečia įtrauka suderinamas toks nacionalinės teisės aktų aiškinimas, pagal kurį motorinė transporto priemonė, kuri buvo naudojama akcizu apmokestinamoms prekėms (cigaretėms) be mokesčio banderolės dideliais kiekiais laikyti, nėra nusikaltimo priemonė?

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/42/ES dėl nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų įšaldymo ir konfiskavimo Europos Sąjungoje (OL L 127, 2014, p. 39)

**2021 m. gruodžio 21 d. Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš TF**

(Byla C-806/21)

(2022/C 138/15)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

TF

Prejudiciniai klausimai

1. Ar fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie dalyvauja pateikiant į rinką į oficialų sąrašą įtrauktas medžiagas tokiu būdu, kad toks dalyvavimas laikomas nusikaltimu, kaip numatyta Pamatinio sprendimo 2004/757 ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalies d punkte, turi būti laikomi „ūkio subjektais“ pagal Reglamento Nr. 273/2004 ⁽²⁾ 2 straipsnio d punktą?

Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

- 2 a. Ar tokie pirmajame klausime nurodyto ūkio subjekto veiksmai yra „aplinkybės“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 273/2004 8 straipsnio 1 dalį?
- b. Ar tokie veiksmai, kaip į oficialų sąrašą įtrauktų medžiagų gavimas, gabenimas ir saugojimas, yra „aplinkybės“, kaip apibrėžta Reglamento Nr. 273/2004 8 straipsnio 1 dalyje, jei šie veiksmai atliekami neketinant šių medžiagų tiekti tretiesiems asmenims?

(¹) 2004 m. spalio 25 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2004/757/TVR, nustatantis būtiniausias nuostatas dėl nusikalstamų veikų sudėties požymių ir bausmių neteisėtose prekybos narkotikais srityje (OL L 335, 2004, p. 8).

(²) 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 273/2004 dėl narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) (OL L 47, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 8 t., p. 46).

2021 m. gruodžio 21 d. *Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Nokia Solutions and Networks Oy / Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven*

(Byla C-809/21)

(2022/C 138/16)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Nokia Solutions and Networks Oy*

Atsakovas: *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven*

Prejudicinis klausimas

Ar Sąjungos teisės pažeidimas, kaip sąlyga, kuriai esant, kaip yra nurodęs Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, pagal Sąjungos teisę galima teikti reikalavimą sumokėti palūkanas, padaromas ir tuomet, kai valstybės narės institucija, remdamasi vėlesniu importo patikrinimu dėl muitinės deklaracijos, pateiktos po 2016 m. gegužės 1 d., mokesčių nustato pažeisdama galiojančias Sąjungos teisės nuostatas, o valstybės narės teismas konstatuoja Sąjungos teisės pažeidimą?

2021 m. gruodžio 28 d. *Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje „*Vinal*“ AD / *Direktor na Agentsia „Mitnitsi*“

(Byla C-820/21)

(2022/C 138/17)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administrativen sad Sofia-grad

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: „*Vinal*“ AD

Atsakovas: *Direktor na Agentsia „Mitnitsi*“

Prejudiciniai klausimai

Kaip turi būti aiškinama Direktyvos 2008/118/EB⁽¹⁾ 16 straipsnio 1 dalies nuostata, pagal kurią leidimui steigti ir eksploatuoti apmokestinamų prekių sandėlių taikomos sąlygos, kurias turi teisę nustatyti institucijos, siekdamos užkirsti kelią bet kokiam galimam slėpimui ar piktnaudžiavimui, [ir] koks turi būti šių sąlygų turinys, kad būtų pasiekti tikslai užkirsti kelią bet kokiam galimam slėpimui arba piktnaudžiavimui?

Kaip, atsižvelgiant į Direktyvos 2008/118/EB 10 konstatuojamąją dalį, turi būti aiškinamas draudimas diskriminuoti?

Kaip turi būti aiškinamos minėtos nuostatos ir ar jos turi būti aiškinamos taip, kad jomis nedraudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pavyzdžiui, įtvirtintos ZADS 53 straipsnio 1 dalies 3 punkte, siejamame kartu su 47 straipsnio 1 dalies 5 punktu, jeigu pagal šias teisės nuostatas, be jau paskirtos sankcijos už tą pačią veiką, taip pat numatytas privalomas leidimo panaikinimas ateityje, iš anksto apie tai neįspėjant ir neribotam laikui?

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinanti Direktyvą 92/12/EEB (OL L 9, 2009, p. 12).

2021 m. gruodžio 24 d. Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje TE, RU, pagal įstatymą atstovaujama TE / Stadt Frankfurt am Main

(Byla C-829/21)

(2022/C 138/18)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantės: TE, RU, pagal įstatymą atstovaujama TE

Kita apeliacinio proceso šalis: Stadt Frankfurt am Main

Prejudiciniai klausimai

1. Ar *AufenthG* [*Aufenthaltsgesetz* (Įstatymas dėl užsieniečių gyvenimo šalyje, įdarbinimo ir integracijos federalinėje teritorijoje, toliau – *AufenthG*) 38a straipsnio 1 dalis, kuri pagal nacionalinę teisę turi būti aiškinama taip, kad toliau keliaujantis ilgalaikio gyventojo statusą turintis asmuo šį statusą pirmojoje valstybėje narėje privalo turėti ir jo leidimo gyventi pratęsimo metu, dera su Direktyvos 2003/109/EB⁽¹⁾ 14 ir paskesnių straipsnių nuostatomis, kuriose tėra tik nustatyta, kad ilgalaikio gyventojo statusą turintis asmuo turi teisę gyventi kitos, nei ilgalaikio gyventojo statusą jam suteikusių valstybės narės, teritorijoje ilgiau kaip tris mėnesius, jei yra tenkinamos direktyvos III skyriuje nustatytos kitos sąlygos?
2. Ar užsieniečių reikalų tarnyba, priimdama sprendimą dėl prašymo pratęsti leidimą gyventi pagal *AufenthG* 38a straipsnio 1 dalį, kai yra įvykdytos kitos terminuoto pratęsimo sąlygos, o užsienietis, be kita ko, turi pastovių ir nuolatinių pajamų, pagal Direktyvos 2003/109/EB 14 ir paskesnius straipsnius turi teisę pripažinti, kad užsienietis tuo tarpu, t. y. po to, kai persikėlė į antrąją valstybę narę, pirmojoje valstybėje narėje pagal Direktyvos 2003/109/EB 9 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą neteko savo statuso, dėl ko užsienietis netenka jam priklausiusių teisių? Ar lemiamą reikšmę turinti sprendimo data yra paskutinio institucijos, ar paskutinio teismo sprendimo data?
3. Jei atsakymai į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų neigiami:

Ar ilgalaikio gyventojo statusą turinčiam asmeniui tenka pareiga įrodyti, kad jo, kaip ilgalaikio gyventojo statusą turinčio asmens, teisė apsigyventi pirmojoje valstybėje narėje nėra išnykusi?

Jeigu į šį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar nacionalinis teismas arba nacionalinė institucija turi teisę patikrinti, ar ilgalaikio gyventojo statusą turinčiam asmeniui neterminuotai išduotas leidimas gyventi yra pasibaigęs, ar tai prieštarautų Sąjungos teisėje įtvirtintam abipusio institucijų sprendimų pripažinimo principui?

4. Ar su neterminuotai išduotu ilgalaikio gyventojų leidimu gyventi iš Italijos į Vokietiją atvykusios trečiosios šalies pilietės, kuri turi pastovių ir nuolatinių pajamų, atžvilgiu galima remtis tuo, kad ji nepateikė deramo būsto įrodymų, nors Vokietija nepasinaudojo Direktyvos 2003/109/EB 15 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje numatyto įgaliojimu ir nukreipimas į socialinį būstą tapo reikalingas tik todėl, kad jai tol, kol ji neturi leidimo gyventi pagal *AufenthG* 38a straipsnį, nemokama vaiko išlaikymo išmoka?

(¹) 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyva 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso (OL L 16, 2004, p. 44; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 272).

2021 m. gruodžio 31 d. Audiencia Nacional (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Endesa Generación S.A.U / Tribunal Económico Administrativo Central*

(Byla C-833/21)

(2022/C 138/19)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Audiencia Nacional

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: *Endesa Generación S.A.U*

Kita apeliacinio proceso šalis: *Tribunal Económico Administrativo Central*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Ispanijos nacionalinės teisės normos, kuriose nustatytas anglies dioksido mokestis, taikomas elektros energijai gaminti naudojamoms anglims, atitinka Direktyvos 2003/96/EB (¹) 14 straipsnio 1 dalies a punktą, kai, nors teigiama, kad tuo mokesčiu siekiama apsaugoti aplinką, iš mokesčio struktūros tokio tikslo nematyti, o mokesčio pajamos skiriamos elektros energijos sistemos išlaidoms finansuoti?
2. Ar aplinkosaugos tikslus galima laikyti numatytais mokesčio struktūroje dėl to, kad mokesčio tarifai nustatomi atsižvelgiant į elektros energijai gaminti naudojamų anglių šilumingumą?
3. Ar aplinkosaugos tikslas pasiekiamas vien dėl to, kad apmokestinami tam tikri neatsinaujinantys energetikos produktai, o ne naudojami produktai, laikomi mažiau kenksmingais aplinkai?

(¹) 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (OL L 283, 2003, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 405).

2022 m. sausio 6 d. Oberlandesgerichts Graz (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Staatsanwaltschaft Graz / MS*

(Byla C-16/22)

(2022/C 138/20)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberlandesgerichts Graz

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: *Staatsanwaltschaft Graz*

Atsakovė: MS

Kita šalis: *Finanzamt für Steuerstrafsachen und Steuerfahndung Düsseldorf*

Prejudicinis klausimas

Ar 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/41/ES⁽¹⁾ dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose 1 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį ir 2 straipsnio c punkto i papunktį reikia aiškinti taip, kad „teismine institucija“ ir „išduodančiąja institucija“, kaip jos suprantamos pagal šias nuostatas, taip pat turi būti laikoma Vokietijos mokestinių baudžiamųjų bylų ir mokestinių tyrimų tarnyba, kuri pagal nacionalinės teisės nuostatas turi teisę vykdyti prokuratūros teises ir pareigas, susijusias su tam tikromis nusikalstamomis veikomis?

(¹) 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose (OL L 130, 2014, p. 1).

**2022 m. sausio 12 d. Administrativen sad – Veliko Tarnovo (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje DV / Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalna osiguritelen
institut – Veliko Tarnovo**

(Byla C-30/22)

(2022/C 138/21)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Administrativen sad – Veliko Tarnovo

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė pagrindinėje byloje: DV

Atsakovas pagrindinėje byloje: Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalna osiguritelen institut – Veliko Tarnovo

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Susitarimo dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos 30 straipsnio 2 dalies nuostata, siejama su šio Susitarimo 30 straipsnio 1 dalies a punkto nuostata, turi būti aiškinama taip, kad pastarojoje nuostatoje nurodyti asmenys į Susitarimo 31 straipsnio 1 dalies taikymo *ratione personae* sritį patenka tuomet, kai jie per visą pereinamąjį laikotarpį be pertraukų buvo valstybės narės piliečiai ir jiems tuo pat metu buvo taikomi Jungtinės Karalystės teisės aktai, ar ši nuostata turi būti aiškinama taip, kad Susitarimo 30 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyti asmenys į Susitarimo 31 straipsnio 1 dalies taikymo *ratione personae* sritį patenka tik tol, kol pereinamojo laikotarpio pasibaigimo momentu ir (arba) jam pasibaigus Jungtinėje Karalystėje dirba pagal darbo sutartį?
2. Ar Susitarimo 30 straipsnio 2 dalies nuostata, siejama su jo 30 straipsnio 1 dalies c punkto nuostata, turi būti aiškinama taip, kad pastarojoje nuostatoje nurodyti asmenys į Susitarimo 31 straipsnio 1 dalies taikymo *ratione personae* sritį patenka tuomet, kai jie, kaip Sąjungos piliečiai, per visą pereinamąjį laikotarpį be pertraukų gyveno Jungtinėje Karalystėje ir jiems tuo pat metu per visą pereinamąjį laikotarpį iki jo pabaigos buvo taikomi vienos tos pačios valstybės narės teisės aktai, ar ši nuostata turi būti aiškinama taip, kad Susitarimo 30 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti asmenys nepatenka į Susitarimo 31 straipsnio 1 dalies taikymo *ratione personae* sritį, kai jie pasibaigus pereinamajam laikotarpiui išvyko iš savo nuolatinės gyvenamosios vietos Jungtinėje Karalystėje?
3. Jeigu iš Susitarimo 30 straipsnio 2 dalies nuostatų, siejamų su jo 30 straipsnio 1 dalies a ir c punktų nuostatomis, aiškinimo būtų matyti, kad šios teisės normos netaikytinos faktinėmis pagrindinės bylos aplinkybėmis dėl to, kad Sąjungos pilietis pasibaigus pereinamajam laikotarpiui išvyko iš savo nuolatinės gyvenamosios vietos: ar tuomet Susitarimo 30 straipsnio 4 dalies nuostatos, siejamos su šio straipsnio 3 dalies nuostatomis, turi būti aiškinamos taip, kad priimančiojoje valstybėje arba darbo valstybėje gyvenantys arba dirbantys asmenys nebepatenka į 30 straipsnio 1 dalies taikymo *ratione personae* sritį, kai nutrūksta jų, kaip pagal darbo sutartį dirbančių asmenų (darbuotojų), teisiniai santykiai, todėl jie netenka teisės gyventi šalyje ir pasibaigus pereinamajam laikotarpiui išvyksta iš darbo valstybės ar priimančiosios valstybės, ar šios nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad 30 straipsnio 4 dalyje nustatytas apribojimas susijęs su teise gyventi šalyje ir teise dirbti, kuriomis buvo naudojamosi pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, neatsižvelgiant į tai, kada tos teisės nustojo galioti, jei pasibaigus pereinamajam laikotarpiui jos dar galiojo?

2022 m. sausio 14 d. *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Österreichische Datenschutzbehörde*

(Byla C-33/22)

(2022/C 138/22)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Österreichische Datenschutzbehörde*

Kitos bylos šalys: WK, *Präsident des Nationalrates*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar naudojantis jam priklausančia vykdymo kontrolės teise valstybės narės parlamento įsteigto tyrimo komiteto veikla, neatsižvelgiant į tyrimo objektą, patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį, kaip tai suprantama pagal SESV 16 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį, todėl Reglamentas (ES) 2016/679 ⁽¹⁾ gali būti taikomas valstybės narės parlamento tyrimo komiteto vykdomam asmens duomenų tvarkymui?

Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

2. Ar naudojantis jam priklausančia vykdymo kontrolės teise valstybės narės parlamento įsteigto tyrimo komiteto, kuris tiria už valstybės saugumą atsakingos policijos institucijos veiklą, taigi, su nacionaliniu saugumu susijusią veiklą, kaip tai suprantama pagal Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 16 konstatuojamąją dalį, veikla patenka į BDAR 2 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytos išimties taikymo sritį?

Jei į antrąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

3. Jeigu – kaip nagrinėjamu atveju – valstybė narė yra įsteigusi vienintelę priežiūros instituciją, kaip ji suprantama pagal BDAR 51 straipsnio 1 dalį, ar šios institucijos kompetencija nagrinėti skundus, kaip jie suprantami pagal BDAR 77 straipsnio 1 dalį, siejamą su 55 straipsnio 1 dalimi, išplaukia tiesiogiai iš Bendrojo duomenų apsaugos reglamento?

⁽¹⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas – BDAR) (OL L 119, 2016, p. 1).

2022 m. vasario 4 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija / Čekijos Respublika*

(Byla C-75/22)

(2022/C 138/23)

Proceso kalba: čekų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama L. Armati, M. Mataija ir M. Salyková

Atsakovė: Čekijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad į nacionalinę teisę tinkamai neperkėlusi 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB ⁽¹⁾ dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo, iš dalies pakeistos Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/55/ES ⁽²⁾, 3 straipsnio 1 dalies g ir h punktų, 6 straipsnio b punkto, 7 straipsnio 3 dalies, 21 straipsnio 6 dalies, 31 straipsnio 3 dalies, 45 straipsnio 2 dalies c ir f punktų bei iš dalies e punkto, 45 straipsnio 3 dalies, 50 straipsnio 1 dalies, siejamos su VII priedo 1 dalies d ir e punktais, taip pat 51 straipsnio 1 dalies, Čekijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal minėtas direktyvos nuostatas.
- Priteisti iš Čekijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

3 straipsnio 1 dalies g ir h punktai – Komisija tvirtina, kad Čekijos Respublika neįvykdė šiose direktyvos nuostatose numatytų įsipareigojimų, susijusių su prižiūrimą praktiką atliekančių asmenų ir asmenų, kurie rengiasi tinkamumo testui, teisinio statuso apibrėžimu.

6 straipsnio b punktas – Komisija kaltina Čekijos Respubliką tuo, kad ši neatleido paslaugų teikėjų nuo registracijos valstybinės socialinės apsaugos institucijoje atsiskaitymams su draudiku tvarkyti dėl veiklos draudžiamų asmenų naudai.

7 straipsnio 3 dalis – Komisijos nuomone, ši direktyvos nuostata, pagal kurią architektams ir veterinarijos gydytojams suteikiama galimybė naudoti priimančiosios valstybės narės profesinį vardą, nebuvo perkelta aiškiai, kiek tai susiję su architektais ir veterinarijos gydytojais.

21 straipsnio 6 straipsnis ir 31 straipsnio 3 dalis – Komisija pažymi, kad Čekijos Respublika tinkamai neperkėlė šių nuostatų, susijusių su bendrosios praktikos slaugytojų rengimu bendrosios praktikos slaugytojo profesijai.

45 straipsnio 2 dalies c, f ir iš dalies e punktas – Komisija tvirtina, kad Čekijos Respublika tinkamai neperkėlė šių direktyvos nuostatų, nes neužtikrino vaistininkams galimybės užsiimti šios nuostatose numatyta veikla.

45 straipsnio 3 dalis – Komisija mano, kad Čekijos Respublika tinkamai neperkėlė šių direktyvos nuostatų, nes vaistininkams, kurie profesinę kvalifikaciją įgijo kitoje valstybėje narėje, neužtikrino galimybės užsiimti minimalia veikla, nes tokia galimybė gali būti siejama tik su papildomos profesinės patirties įgijimu.

50 straipsnio 1 dalis, siejama su VII priedo 1 dalies d ir e punktais – Komisijos manymu, šios direktyvos nuostatos buvo perkeltos netinkamai, nes Čekijos Respublika nenumatė, kad terminas kilmės valstybės narės reikalaujamiems dokumentams pateikti yra du mėnesiai.

51 straipsnio 1 dalis – Komisija kaltina Čekijos Respubliką tuo, kad ši tinkamai neperkėlė šios direktyvos nuostatų, nes nenumatė, kad terminas prašymo dėl profesinės kvalifikacijos pripažinimo gavimui patvirtinti ir prireikus pareiškėjui informuoti apie bet kokią trūkstantį dokumentą yra vienas mėnuo.

⁽¹⁾ OL L 255, 2005, p. 22.

⁽²⁾ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/55/ES, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ir Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacijos sistemą (OL L 354, 2013, p. 132).

2022 m. vasario 7 d. Jean-François Jalkh pateiktas apeliacinis skundas dėl 2021 m. gruodžio 1 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-230/21 Jalkh / Parlamentas

(Byla C-82/22 P)

(2022/C 138/24)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantas: Jean-François Jalkh, atstovaujamas advokato F. Wagner

Kita proceso šalis: Europos Parlamentas

Apelianto reikalavimai

Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti 2021 m. gruodžio 1 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-230/21 *Jalkh / Parlamentas*,
- panaikinti 2021 m. kovo 25 d. Europos Parlamento sprendimą P9_TA(2021)0092 dėl prašymo atšaukti apelianto imunitetą (2020/2110(IMM)),
- priteisti iš Europos Parlamento visas bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas apeliacinį skundą, apeliantas remiasi trimis pagrindais.

Pirmasis pagrindas susijęs su taisyklės „baudžiamasis procesas stabdo administracinį ir civilinį procesus“ pažeidimu. Apelianto teigimu, Bendrasis Teismas padarė akivaizdžią vertinimo klaidą: dėl jos neįtraukė į analizę Sąjungoje galiojančių teisės nuostatų ir Sąjungos šalies jurisprudencijos, į kurias buvo galima ir reikėjo atsižvelgti apelianto atveju, kad būtų sustabdyta jo imuniteto atšaukimo procedūra, remiantis skundu prieš X, pareiškiant civilinį ieškinį, dėl dokumentų klastojimo ir suklastotų dokumentų naudojimo, 2020 m. gruodžio 15 d. pateiktu Briuselio ikiteisminio tyrimo teisėjui.

Antrasis pagrindas susijęs su akivaizdžia Sąjungos teisės vertinimo klaida, nes neatsižvelgta į Europos Parlamento per JURI komitetą padarytą 2019 m. lapkričio 19 d. komunikato 0011/2019 7 straipsnio pažeidimą.

Apelianto teigimu, Bendrasis Teismas padarė akivaizdžią Sąjungos teisės ir jos bendrųjų principų, kaip antai vienodo vertinimo principo ir gero administravimo principo, vertinimo klaidą, kuri turėjo reikšmės procesui, nes apeliantas teigė, kad prierašas ranka „très attentive“ („labai atdžiai“) prie atspausdintos mandagumo formuluotės 2020 m. birželio 16 d. teisingumo ministro rašte turėjo būti vertinamas kaip atskleidžiantis Prancūzijos vyriausybės siekį panaudoti aptariamą teismo procesą politiniuose debatuose, taigi reiškiantis *fumus persecutionis*.

Trečiasis pagrindas susijęs su Protokolo dėl imunitetų 9 straipsnio pažeidimu. Apelianto teigimu, Bendrasis Teismas pripažino, kad inkriminuojamoms faktinėms aplinkybėms, t. y. Jean-François Jalkh naudojimuisi Parlamento narių padėjėjų išlaidų biudžetu, taikomas Protokolo 9 straipsnyje numatytas imunitetas, tačiau atmesdamas prieštaravimą apsiribojo bendra formuluote ir nepaaiškino savo motyvų.

BENDRASIS TEISMAS

2022 m. sausio 3 d. pareikštas ieškinys byloje *Loutsou / EUIPO (POLIS LOUTRON)*

(Byla T-13/22)

(2022/C 138/25)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Alexandra Loutsou (Salonikai, Graikija), atstovaujama advokato S. Psomakakis

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo POLIS LOUTRON paraiška – Registracijos paraiška Nr. 18 144 809

Ginčijamas sprendimas: 2021 m. spalio 20 d. EUIPO pirmosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 544/2020-1

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- patenkinti šį ieškinį,
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- pripažinti ieškinį dėl 2021 m. spalio 20 d. EUIPO pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo byloje R 544/2020-1, susijusio su Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos paraiška Nr. 18 144 809, pagrįstu ir jį patenkinti;
- iš dalies panaikinti 2019 m. lapkričio 8 d. sprendimą Nr. L110, kuriuo pranešami Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos paraiškos Nr. 18 144 809 atmetimo motyvai, kad visa paraiška būtų patenkinta ir aptariamasis prekių ženklas įregistruotas kaip skiriamasis ieškovės prekių ir paslaugų žymuo Europos Sąjungos teritorijoje atitinkamoms klasėms;
- iš dalies panaikinti 2020 m. sausio 20 d. sprendimą Nr. L123, kuriuo pranešami Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos paraiškos Nr. 18 144 809 atmetimo motyvai, kad visa paraiška būtų patenkinta ir aptariamasis prekių ženklas įregistruotas kaip skiriamasis ieškovės prekių ir paslaugų žymuo Europos Sąjungos teritorijoje atitinkamoms klasėms;
- nurodyti atsakovės Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos administracijai įregistruoti prekių ženklą POLIS LOUTRON visoms nurodytoms klasėms ir visoms prašomoms prekėms ir paslaugoms ir
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindas, kuriuo remiamasi

Ginčijamame sprendime klaidingai aiškinamos ir taikomos 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo 7 straipsnio 1 dalies b ir c punkto nuostatos, nes nagrinėjamas prekių ženklas nėra aprašomasis ir nėra neturinti skiriamųjų požymių, todėl nėra jokio motyvo atsisakyti jį įregistruoti nurodytoms klasėms ir prekėms bei paslaugoms, kurios priklauso šioms klasėms.

2022 m. sausio 14 d. pareikštas ieškinys byloje Bensoussan / EUIPO – Lulu’s Fashion Lounge (LOULOU STUDIO)**(Byla T-24/22)**

(2022/C 138/26)

*Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų***Šalys***Ieškovas:* Ugo Bensoussan (Paryžius, Prancūzija), atstovaujamas advokatų V. Bouchara ir A. Maier*Atsakovė:* Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)*Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis:* Lulu’s Fashion Lounge LLC (Čikas, Kalifornija, Jungtinės Valstijos)**Su procedūra EUIPO susijusi informacija***Prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, paraišką pateikęs asmuo:* ieškovas Bendrajame Teisme*Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas:* žodinio Europos Sąjungos prekių ženklo LOULOU STUDIO paraiška – Registracijos paraiška Nr. 18 048 245*Procedūra EUIPO:* protesto procedūra*Ginčijamas sprendimas:* 2021 m. lapkričio 12 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 480/2021-4**Reikalavimai***Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:*

- patenkinti jos apeliacinį skundą,
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš EUIPO ir įmonės LULU’S FASHION LOUNGE LLC jų pačių ir Ugo Bensoussan bylinėjimosi išlaidas, įskaitant per procedūrą EUIPO patirtas išlaidas.

Pagrindas, kuriuo remiamasi

- Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

2022 m. sausio 19 d. pareikštas ieškinys byloje Romedor Pharma / EUIPO – Perfect Care Distribution (PERFECT FARMA CERVIRON)**(Byla T-36/22)**

(2022/C 138/27)

*Kalba, kuria surašytas ieškinys: rumunų***Šalys***Ieškovė:* Romedor Pharma SRL (Fokšanis, Rumunija), atstovaujama avokatė E. Dicu*Atsakovė:* Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)*Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis:* Perfect Care Distribution (Bukareštas, Rumunija)**Su procedūra EUIPO susijusi informacija***Prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, savininkė:* kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: vaizdinis Europos Sąjungos prekių ženklas PERFECT FARMA CERVIRON – Europos Sąjungos prekių ženklas Nr. 10 864 511

Procedūra EUIPO: registracijos panaikinimo procedūra

Ginčijamas sprendimas: 2021 m. lapkričio 17 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 522/2021-2

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- patenkinti šį ieškinį taip, kaip jis suformuluotas ir pagrįstas;
- panaikinti ginčijamą sprendimą, todėl patenkinti prašymą pripažinti negaliojančia Europos Sąjungos prekių ženklo registraciją Nr. 10 864 511.

Pagrindas, kuriuo remiamasi

- Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 60 straipsnio 1 dalies c punkto, siejamo su 8 straipsnio 4 dalimi, pažeidimas.

2022 m. sausio 19 d. pareikštas ieškinys byloje Romedor Pharma / EUIPO – Perfect Care Distribution (Cerviron)

(Byla T-37/22)

(2022/C 138/28)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: rumunų

Šalys

Ieškovė: Romedor Pharma SRL (Fokšanis, Rumunija), atstovaujama avokatė E. Dicu

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Perfect Care Distribution (Bukareštas, Rumunija)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, savininkė: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas CERVIRON – Europos Sąjungos prekių ženklas Nr. 18 100 664

Procedūra EUIPO: registracijos panaikinimo procedūra

Ginčijamas sprendimas: 2021 m. lapkričio 17 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 520/2021-2

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- patenkinti šį ieškinį, kaip jis suformuluotas ir pagrįstas;
- panaikinti ginčijamą sprendimą ir todėl patenkinti prašymą panaikinti Europos Sąjungos prekių ženklą Nr. 18 100 664.

Pagrindas, kuriuo remiamasi

- Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 60 straipsnio 1 dalies c punkto, siejamo su 8 straipsnio 4 dalimi, pažeidimas.
-

**2022 m. sausio 20 d. pareikštas ieškinys byloje *Romedor Pharma / EUIPO – Perfect Care Distribution*
(*CERVIRON Perfect Care*)**

(Byla T-38/22)

(2022/C 138/29)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: rumunų

Šalys

Ieškovė: Romedor Pharma SRL (Fokšanis, Rumunija), atstovaujama avokatė E. Dicu

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Perfect Care Distribution (Bukareštas, Rumunija)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, savininkė: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas CERVIRON PERFECT CARE –Europos Sąjungos prekių ženklas Nr. 18 064 805

Procedūra EUIPO: registracijos panaikinimo procedūra

Ginčijamas sprendimas: 2021 m. lapkričio 17 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 521/2021-2

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti priimtiniu šį ieškinį, kaip jis suformuluotas ir pagrįstas;
- panaikinti ginčijamą sprendimą ir todėl patenkinti prašymą panaikinti Europos Sąjungos prekių ženklą Nr. 18 064 805.

Pagrindas, kuriuo remiamasi

- Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 60 straipsnio 1 dalies c punkto, siejamo su 8 straipsnio 4 dalimi, pažeidimas.

2022 m. sausio 19 d. pareikštas ieškinys byloje *OA / Parlamentas*

(Byla T-39/22)

(2022/C 138/30)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovas: OA, atstovaujamas lawyers G. Rossi ir F. Regaldo,

Atsakovas: Europos Parlamentas

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- patenkinti ieškinį;
- panaikinti abu ginčijamus sprendimus (išskyrus antrojo ginčijamo sprendimo dalį, kurioje atsakovas patenkino skundą dėl pensinio amžiaus);
- nurodyti, kad pareiškėjo pensijos dydis turi būti nustatomas pagal visų pareiškėjo nuo 2010 m. birželio 24 d. iki 2021 m. kovo 31 d. gautų atlyginimų vidurkį (proporcinė taisyklė);

- nurodyti, kad apskaičiuojant pareiškėjo pensijos dydį taip pat turi būti įskaitytas darbo institucijoje laikotarpis nuo 2004 7 27 iki 2009 07 01;
- įpareigoti atsakovą atlyginti ieškovui padarytą žalą, kurios dydis turi būti nustatytas pagal (ieškinio) 74 punkte nurodytą formulę, arba bet kokią kitą sumą, kurią Teismas laikys teisinga ir sąžininga (tuo atveju, jei būtų paneigtos ir neįrodytos aplinkybės, dėl kurių Teismas nepriteistų to, kas nurodyta 2, 3 ir 4 punktuose); ir
- priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas (bet kuriuo atveju).

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi aštuoniais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamuose sprendimuose iš anksto nustatyta tam tikra išsami ieškovo teisių į pensiją apskaičiavimo tvarka, todėl ieškinys yra priimtinas.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamuose sprendimuose klaidingai aiškinama Teisingumo Teismo jurisprudencija dėl priimtimumo.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ieškovo prašomas priimti sprendimas nesukelia atsakovui jokių neigiamų pasekmių net ir tuo atveju, jei ateityje pasikeistų pirmojo darbinis statusas.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ieškovo 2004–2009 m. darbo laikotarpis turi būti laikomas darbo institucijoje stažu.
5. Penktasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad iš naujo turėtų būti nustatytas 63 metų pensinis amžius, nepažeidžiant galimybės apskusti būsimą atsakovo sprendimą.
6. Šeštasis ieškinio pagrindas grindžiamas būtinybe taikyti vadinamąją proporcinę taisyklę.
7. Septintasis ieškinio pagrindas grindžiamas galimu daliniu Pareigūnų tarnybos nuostatų 77 straipsnio 2 dalies netaikymu (atsižvelgiant į žodžius „paskutinės“ ir „paskutinio“), siekiant ištaisyti lygybės ir proporcingumo principų pažeidimus.
8. Aštuntasis ieškinio pagrindas, kuriuo prašoma atlyginti žalą.

2022 m. sausio 27 d. pareikštas ieškinys byloje *Rumunija / Komisija*

(Byla T-49/22)

(2022/C 138/31)

Proceso kalba: rumunų

Šalys

Ieškovė: Rumunija, atstovaujama E. Gane ir L. Bațagoi

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- iš dalies panaikinti Sprendimą 2021/2020 (¹), kiek jis susijęs su Rumunijos akredituotos mokėjimo agentūros patirtų išlaidų, deklaruotų kaip finansuotinių iš EŽŪGF ir EŽŪFKP, iš viso 178 320 110,85 EUR sumos, atitinkančios fiksuoto dydžio pataisais (5 % ir 2 %), pritaikytas dėl Europos Sąjungos teisės pažeidimo, susijusio su išmokomis už plotą 2017 ir 2018 paraiškų teikimo metais (2018 ir 2019 finansiniais metais), nefinansavimu Europos Sąjungos lėšomis;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija netinkamai pasinaudojo savo įgaliojimais nefinansuoti tam tikrų sumų pagal Reglamento Nr. 1306/2013 ⁽²⁾ 52 straipsnį.

Komisija netinkamai atliko atitikties patvirtinimo procedūrą, susijusią su 2017 ir 2018 paraiškų teikimo metais:

Komisija klaidingai nusprendė, kad *administracinės patikros, susijusios su žalinimo išmokomis, pažeidimas turėjo įtakos lėšoms*. Net ir darant prielaidą, kad toks pažeidimas egzistavo, dėl Sąjungos institucijos elgesio, t. y. dėl itin neaiškos išvadų formuluotės ir dėl to, kad 2017 ir 2018 m. tyrimai buvo atliekami tuo pačiu metu, būtų buvę neįmanoma pateikti atitinkamų poveikio skaičiavimų per Reglamento Nr. 908/2014 34 straipsnio 3 dalies trečioje pastraipoje nustatytą terminą ⁽³⁾. Šiomis aplinkybėmis, pažeisdama to reglamento 34 straipsnio 6 dalį, Komisija nepagrįstai atsisakė analizuoti Rumunijos valdžios institucijų prašyme dėl taikinimo, susijusiam su 2018 m. tyrimu (2020 m. vasario 5 d. prašymas), pateiktus duomenis ir skaičiavimus. Komisija jokių būdu neturėjo taikyti 5 % fiksuoto dydžio pataisų.

Sąjungos institucijos elgesys atliekant 2018 m. tyrimą dėl *pažeidimų, susijusių su ŽSIS* ⁽⁴⁾ *atnaujinimu – kokybė ir teisingas referencinių sklypų identifikavimas ŽSIS-GIS* ⁽⁵⁾ – visų pirma dėl to, kad esminiai aspektai buvo paaiškinti jos galutinėje pozicijoje dėl 2017 m. tyrimo (2019 m. gruodžio 20 d. pateikta pozicija), būtų neleidęs nustatyti šių pažeidimų apimtys ir pateikti atitinkamų poveikio skaičiavimų per Reglamento 908/2014 34 straipsnio 3 dalies trečioje pastraipoje nustatytą terminą. Šiomis aplinkybėmis Komisija tariamai nepagrįstai ir pažeisdama to paties reglamento 34 straipsnio 6 dalį atsisakė analizuoti Rumunijos valdžios institucijų prašyme dėl taikinimo, susijusiam su 2018 m. tyrimu, pateiktus duomenis ir skaičiavimus (2020 m. vasario 5 d. prašymas).

Sąjungos institucijos elgesys atliekant 2018 m. tyrimą dėl *pažeidimo, susijusio su EŽŪFKP lėšomis finansuojamų su plotu susijusių paramos priemonių didžiausiu tinkamu finansuoti plotu*, t. y. savo skaičiavimo metodo nustatymas, negalėjo pakeisti 2019 m. birželio 10 d. Rumunijos valdžios institucijų pateiktų duomenų ir skaičiavimų analizės. Be to, dėl tokio elgesio Rumunijos valdžios institucijos per Reglamento Nr. 908/2014 34 straipsnio 3 dalies trečioje pastraipoje nustatytą laikotarpį nebūtų galėjusios nustatyti būtinų pateiktų duomenų ir skaičiavimų patikslinimų. Šiomis aplinkybėmis Komisija tariamai nepagrįstai ir pažeisdama to paties reglamento 34 straipsnio 6 dalį atsisakė analizuoti Rumunijos valdžios institucijų prašyme dėl taikinimo, susijusiam su 2018 m. tyrimu, pateiktus duomenis ir skaičiavimus (2020 m. vasario 5 d. prašymas).

Komisija nepagrįstai padarė prielaidą, kad buvo padarytas pažeidimas, susijęs su pakankamo skaičiaus patikrų vietoje pagal žalinimo išmokų schemą atlikimu, klaidingai remdamasi pagal Reglamento Nr. 809/2014 ⁽⁶⁾ 9 straipsnio 1 dalį pateiktais kontrolės duomenimis ir statistiniais duomenimis. Net ir darant prielaidą, kad toks pažeidimas buvo, Komisija neturėjo taikyti 5 % fiksuoto dydžio pataisų.

2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas proporcingumo principo pažeidimu.

Rumunija mano, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia proporcingumo principą, nes pritaikius 5 % fiksuoto dydžio pataisas mokėjimams iš EŽŪGF ir 2 % pataisas mokėjimams iš EŽŪFKP už 2017 ir 2018 paraiškų teikimo metus (2018 ir 2019 finansiniai metai) buvo pervertintas Sąjungos lėšų praradimas dėl nustatytų pažeidimų – taikant 5 % ir 2 % tarifus nebuvo atsižvelgta nei į pažeidimo pobūdį ir sunkumą, nei į jo finansinį poveikį Sąjungos biudžetui.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas pareigos motyvuoti, įtvirtintos Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 296 straipsnio antroje pastraipoje, pažeidimu.

Komisija pažeidė Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 296 straipsnio antroje pastraipoje nustatytą pareigą motyvuoti, nes nepateikė pakankamų ir tinkamų motyvų, pagrindžiančių jos išvadą dėl to, kad, pirma, padarytas pažeidimas ir atimesti Rumunijos valdžios institucijų pateikti argumentai bei skaičiavimai, ir, antra, dėl Reglamento Nr. 908/2014 34 straipsnio 6 dalies netaikymo atsižvelgiant į atitikties patvirtinimo procedūros ypatumus, susijusius su 2017 ir 2018 paraiškų pateikimo metais.

⁽¹⁾ OL L 413, 2021, p. 10.

⁽²⁾ OL L 347, 2013, p. 549.

⁽³⁾ OL L 255, 2014, p. 59.

⁽⁴⁾ Žemės sklypų identifikavimo sistema.

⁽⁵⁾ Žemės sklypų identifikavimo sistema – Geografinė informacinė sistema.

⁽⁶⁾ OL L 227, 2014, p. 69.

2022 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys byloje *Labaš / EUIPO (FRESH)*

(Byla T-58/22)

(2022/C 138/32)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovas: Miroslav Labaš (Košicė, Slovakija), atstovaujamas advokato M. Vasil'

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo FRESH paraiška – Registracijos paraiška Nr. 18 311 155

Ginčijamas sprendimas: 2021 m. lapkričio 24 d. EUIPO pirmosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 610/2021-1

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti visą ginčijamą sprendimą,
- arba, jei šis reikalavimas nebūtų patenkintas, panaikinti tą ginčijamo sprendimo dalį, kuri susijusi su ginčijamoje registracijos paraiškoje nurodytomis 35 ir 39 klasėmis;
- priteisti iš EUIPO patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai, kuriais remiamasi

- Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktų pažeidimas,
- Tiesioginio ryšio tarp žymens FRESH ir atsisakymo jį registruoti 35 ir 39 klasių prekėms ir paslaugoms nenustatymas.

2022 m. vasario 1 d. pareikštas ieškinys byloje *Guma Holdings / EUIPO – X-Trade Brokers Dom Maklerski (XTRADE)*

(Byla T-67/22)

(2022/C 138/33)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: Guma Holdings LTD (Limasolis, Kipras), atstovaujama lawyers M. Oleksyn ir M. Stepkowski

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A. (Varšuva, Lenkija)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, savininkė: ieškovė Bendrajame Teisme

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: vaizdinis tamsiai ir šviesiai pilkos spalvų, mėlynos spalvos ir jos atspalvių Europos Sąjungos prekių ženklas XTRADE – Europos Sąjungos prekių ženklas Nr. 13 061 387

Procedūra EUIPO: registracijos panaikinimo procedūra

Ginčijamas sprendimas: 2021 m. lapkričio 8 d. EUIPO penktosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 981/2020-5

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- pakeisti ginčijamą sprendimą ir atvesti visą prašymą pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia,
- nurodyti EUIPO ir įstojusiai į bylą šaliai padengti savo bylinėjimosi išlaidas, taip pat ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtąsias nagrinėjant bylą EUIPO.

Pagrindai, kuriais remiamasi

- Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 95 straipsnio 2 dalies, siejamos su Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2018/625 27 straipsnio 4 dalimi, pažeidimas,
- Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 94 straipsnio 1 dalies, siejamos su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos ⁽¹⁾ 41 straipsnio 2 dalimi, pažeidimas,
- Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 8 straipsnio 4 dalies ir 60 straipsnio 1 dalies c punkto, siejamų su Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2018/625 16 straipsnio 1 dalies b punktu ir 7 straipsnio 2 dalies d punktu, pažeidimas.

⁽¹⁾ OL C 326, 2012, p. 391.

2022 m. vasario 3 d. pareikštas ieškinys byloje Novasol / ECHA

(Byla T-70/22)

(2022/C 138/34)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Novasol (Kraainem, Belgija), atstovaujama *avocats* C. Alter ir G. Bouton

Atsakovė: Europos cheminių medžiagų agentūra (ECHA)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 263 straipsniu panaikinti 2021 m. lapkričio 25 d. ECHA sprendimą SME D (2021)8531-DC, kuriuo ši nusprendė, kad ieškovė negali būti pripažinta MVĮ ir jai negali būti taikomi mažesni mokesčiai, numatyti vidutinėms įmonėms, kaip reikalaujama pateikimo metu;
- priteisti iš ECHA bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas teisės klaida, kurią ECHA padarė priimdama ginčijamą sprendimą, nes klaidingai aiškino teisės normas, taikytinas vertinant mažų ir vidutinių įmonių (toliau – MVI) dydį, nustatytas Reglamente REACH ⁽¹⁾, Rekomendacijoje 2003/361 ⁽²⁾ ir Reglamente Nr. 340/2008 ⁽³⁾.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas akivaizdžia faktinių bylos aplinkybių vertinimo klaida, kiek ginčijamas sprendimas paremtas klaidingu faktų, lemiančių pripažinimą MVI, aiškinimu, nors ECHA turėjo visą reikiamą informaciją ieškovės dydžiui įvertinti.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas pareigos motyvuoti pažeidimu, taip pat gero administravimo principo pažeidimu, nes nepaisant išsamių ir dokumentais patvirtintų pastabų, kurias ieškovė pateikė siekiant nustatyti įmonės dydį, ECHA visiškai neatsižvelgė į pateiktus argumentus.

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006, p. 1, klaidų ištaisymas OL L 136, 2007, p. 3).

⁽²⁾ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinio dydžio įmonių apibrėžties (OL L 124, 2003, p. 36).

⁽³⁾ 2008 m. balandžio 16 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 340/2008 dėl Europos cheminių medžiagų agentūrai mokėtinų mokesčių pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH) (OL L 107, 2008, p. 6).

2022 m. vasario 8 d. pareikštas ieškinys byloje Siemens / Parlamentas**(Byla T-74/22)**

(2022/C 138/35)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Siemens SAS (Sen Deni, Prancūzija), atstovaujama avocat E. Berkani

Atsakovas: Europos Parlamentas

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

pagrindiniai reikalavimai:

- panaikinti du 2021 m. gruodžio 8 d. sprendimus, kuriais atmetami laikinos įmonių grupės (jai priklausė Siemens SAS), pasiūlymai dėl pirkimo dalių Nr. 1 ir Nr. 2,
- panaikinti du sprendimus: dėl pirkimo dalies Nr. 1 skyrimo įmonei *Santerne Alsace* ir dėl pirkimo dalies Nr. 2 skyrimo įmonei *Detection Electronique Française (DEF)*,

subsidiariai:

- įpareigoti Europos Parlamentą sumokėti bendrovei Siemens SAS 1 967 994 EUR sumą kaip kompensaciją už žalą, atsiradusią už prarastą galimybę laimėti ginčijamas pirkimo dalis Nr. 1 ir Nr. 2,

bet kuriuo atveju,

- priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį dėl dviejų 2021 m. gruodžio 8 d. Europos Parlamento sprendimų, kuriais atmetami pasiūlymai dėl pirkimo dalių Nr. 1 ir Nr. 2 vykstant konkurso procedūrai Nr. 06A70/2021/M004 dėl priešgaisrinės apsaugos sistemos atnaujinimo Europos Parlamento pastatuose Strasbūre, ieškovė remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad įmonė *Siemens SAS* buvo neteisėtai pašalinta iš pirkimo dalių Nr. 1 ir Nr. 2. Ieškovė remiasi, pirma, akivaizdžia vertinimo klaida Europos Parlamentui vertinant pasiūlymus ir, antra, skaidrumo principo pažeidimu, nes Parlamentas įmonei *Siemens SAS* perdavė sugedusį modeliavimo įrankį, turintį lemiamą reikšmę rengiant pasiūlymus.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas Parlamento deliktine atsakomybe. Ieškovė prašo atlyginti žalą, patirtą dėl prarastos galimybės laimėti pirkimo dalis Nr. 1 ir Nr. 2.

2022 m. vasario 9 d. pareikštas ieškinys byloje *Asesores Comunitarios / Komisija***(Byla T-77/22)**

(2022/C 138/36)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Asesores Comunitarios SL* (Madridas, Ispanija), atstovaujama advokato J. Monrabà Bagan

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2021 m. gruodžio 3 d. Sprendimą C(2021) 8946 *final* nesuteikti galimybės susipažinti su Ispanijos ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo planu ir
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi keturiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad atsakovė klaidingai taikė Reglamento (EB) Nr. 1049/2001⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies a punkto ketvirtą įtrauką, pakenkdama viešajam interesui dėl finansų ir ekonomikos politikos. Be to, ji teigia, kad ginčijamame sprendime neteisingai išdėstyti faktai, susiję su hipotetine grėsme Ispanijos Karalystės ekonominiam stabilumui dėl jos ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano atskleidimo ieškovei.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad atsakovė klaidingai taikė Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies b punktą, kai laikėsi nuomonės, kad viešai atskleidus prašomus dokumentus būtų pažeistas juose minimų asmenų privatumas ir neliečiamumas.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad atsakovė klaidingai taikė Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalį, kai laikėsi nuomonės, kad viešai atskleidus prašomus dokumentus būtų labai pakenkta vykstančiam sprendimų priėmimo procesui.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad atsakovė klaidingai taikė Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalį, kai laikėsi nuomonės, kad nenustatyta viršesnio viešojo intereso dėl prašomų dokumentų atskleidimo, kuris nusvertų būtinybę apsaugoti vykstantį sprendimų priėmimo procesą.

⁽¹⁾ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331).

2022 m. vasario 14 d. pareikštas ieškinys byloje OF / Komisija**(Byla T-80/22)**

(2022/C 138/37)

*Proceso kalba: prancūzų***Šalys***Ieškovė:* OF, atstovaujama advokatės N. de Montigny*Atsakovė:* Europos Komisija**Reikalavimai***Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:*

- pagrindiniai reikalavimai:
 - panaikinti 2021 m. balandžio 13 d. PMO.1 sprendimą, kuriuo atsisakoma toliau mokėti šeimos išmokas už finansiškai išlaikomus sutuoktinio vaikus,
 - panaikinti 2021 m. gegužės 10 d. PMO.1 sprendimą dėl 85 straipsnio įgyvendinimo, priimtą remiantis 2021 m. balandžio 13 d. sprendimu,
 - priteikus panaikinti 2021 m. lapkričio 12 d. sprendimą atmesti skundą,
- nepatenkinus šių reikalavimų,
 - priteisti iš atsakovės sumokėti psichologinės ir materialinės žalos, patirtos dėl administracijos padarytos klaidos, atlyginimą, įvertintą 56 504,61 EUR,
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama prašymą panaikinti 2021 m. balandžio 13 d. PMO.1 sprendimą, kuriuo atsisakoma toliau mokėti šeimos išmokas už finansiškai išlaikomus sutuoktinio vaikus, ieškovė remiasi keturiais pagrindais.

1. Pirmasis pagrindas grindžiamas teisės ir faktų klaida, klaidingais ir prieštarais motyvais, įrodinėjimo pareigos apsunkinimu, neatsižvelgimu į konkrečias šio atvejo aplinkybes ir išlaikymo sąvokos nesilaikymu.
2. Antrasis pagrindas grindžiamas numatomumo principo, teisinio saugumo principo ir Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) vienodo taikymo laiko atžvilgiu principo pažeidimu, taip pat nepakankamu motyvavimu.
3. Trečiasis pagrindas grindžiamas gero administravimo principo pažeidimu, pozityvia diskriminacija, neteisėtu legalizuotos pažymos atmetimu, rūpestingumo pareigos pažeidimu ir kiekvieno asmens teisės būti išklausytam prieš priimant sprendimą, turintį įtakos jo interesams ar situacijai, pažeidimu.
4. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas akivaizdžia ieškovės situacijos ir to, kad ji finansiškai išlaiko sutuoktinio vaikus, vertinimo klaida.

Grįsdama savo prašymą panaikinti 2021 m. gegužės 10 d. PMO.1 sprendimą dėl 85 straipsnio įgyvendinimo, priimtą remiantis 2021 m. balandžio 13 d. sprendimu, ieškovė remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis pagrindas grindžiamas teisės būti išklausytam pažeidimu.
 2. Antrasis pagrindas grindžiamas Pareigūnų tarnybos nuostatų 85 straipsnio ir jame nustatytų sąlygų, kuriomis galima susigrąžinti nepagrįstai išmokėtas sumas, pažeidimu.
-

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos
leidinių biuras
L-2985 Liuksemburgas
LUXEMBURGAS

LT